

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – X/International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

[Sprawa C-756/21 ⁽¹⁾, International Protection Appeals Tribunal i in. (Zamach w Pakistanie)]

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w dziedzinie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2004/83/WE – Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej – Artykuł 4 ust. 1 zdanie drugie – Współpraca państwa członkowskiego z wnioskodawcą przy ocenie istotnych elementów jego wniosku – Zakres – Ogólna wiarygodność wnioskodawcy – Artykuł 4 ust. 5 lit. e) – Kryteria oceny – Wspólne procedury udzielania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2005/85/WE – Odpowiednie rozpatrzenie – Artykuł 8 ust. 2 i 3 – Kontrola sądowa – Artykuł 39 – Zakres – Autonomia proceduralna państw członkowskich – Zasada skuteczności – Rozsądny termin na wydanie decyzji – Artykuł 23 ust. 2 i art. 39 ust. 4 – Konsekwencje ewentualnego naruszenia]

(2023/C 286/05)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony

należy interpretować w ten sposób, że:

- przewidziany w tym przepisie obowiązek współpracy nakłada na organ rozpatrujący obowiązek uzyskania, po pierwsze, precyzyjnych i aktualnych informacji dotyczących wszystkich istotnych okoliczności faktycznych związanych z ogólną sytuacją istniejącą w państwie pochodzenia osoby ubiegającej się o azyl i o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także, po drugie, opinii sądowno-lekarskiej dotyczącej jej zdrowia psychicznego, jeżeli istnieją poszlaki wskazujące na istnienie problemów ze zdrowiem psychicznym mogących wynikać z traumatycznego zdarzenia, które miało miejsce w tym państwie pochodzenia, a skorzystanie z takiej opinii okazuje się niezbędne lub istotne dla dokonania oceny rzeczywistych potrzeb udzielenia ochrony międzynarodowej wspomnianemu wnioskodawcy, pod warunkiem że szczegółowe zasady korzystania z takiej opinii są zgodne w szczególności z prawami podstawowymi zagwarantowanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- stwierdzenie, w ramach sprawowania kontroli sądowej drugiej instancji przewidzianej w prawie krajowym, naruszenia określonego w tym przepisie obowiązku współpracy niekoniecznie musi, samo w sobie, prowadzić do uchylenia orzeczenia oddalającego skargę wniesioną na decyzję oddalającą wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, ponieważ można zobowiązać osobę ubiegającą się o udzielenie ochrony międzynarodowej do wykazania, że wspomniane orzeczenie oddalające skargę mogłoby być inne w braku takiego naruszenia.

2) Prawo Unii, w tym w szczególności art. 23 ust. 2 i art. 39 ust. 4 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich,

należy interpretować w ten sposób, że:

- terminy, które upłynęły między z jednej strony złożeniem wniosku o udzielenie azylu a z drugiej strony wydaniem decyzji przez organ rozpatrujący oraz orzeczenia przez właściwy sąd pierwszej instancji, nie mogą być uzasadnione zmianami ustawodawstwa krajowego, które nastąpiły w toku tych terminów, oraz

— nierozsądny charakter jednego lub drugiego ze wspomnianych terminów nie może uzasadnić – sam w sobie i w braku jakiegokolwiek poszlaki wskazującej na to, że przewlekłość postępowania administracyjnego lub postępowania przed sądem wywarła wpływ na rozstrzygnięcie sporu – uchylenia orzeczenia właściwego sądu pierwszej instancji.

3) Artykuł 4 ust. 5 lit. e) dyrektywy 2004/83

należy interpretować w ten sposób, że:

fałszywe oświadczenie zawarte w pierwotnym wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, które zostało wyjaśnione i cofnięte przez osobę ubiegającą się o azyl, gdy tylko pojawiła się możliwość, nie może uniemożliwić – samo w sobie – wykazania ogólnej wiarygodności tej osoby w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 472 z 12.12.2022.

**Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 29 czerwca 2023 r. – TUIfly GmbH/Komisja Europejska
(Sprawa C-763/21 P) ⁽¹⁾**

[Odwołanie – Pomoc państwa – Środki wdrożone przez Republikę Austrii na rzecz portu lotniczego w Klagenfurcie, Ryanaira i innych przedsiębiorstw lotniczych korzystających z tego portu lotniczego – Decyzja uznająca środki pomocowe za częściowo niezgodne z rynkiem wewnętrznym – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Inwestor prywatny działający w warunkach gospodarki rynkowej – Analiza ex ante rentowności przyrostowej – Rentowność lotniska w długim terminie – Stosowanie – Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE – Pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych – Kryterium oceny właściwe dla analizy zgodności z rynkiem wewnętrznym – Rentowność nowych połączeń lotniczych]

(2023/C 286/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona wnosząca odwołanie: TUIfly GmbH (przedstawiciele: L. Giesberts, D i J. Westarp, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck, A. Bouchagiar i J. Ringborg, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) TUIfly GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 14.2.2022.